

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Ловеч, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОВКА КАЗАНДЖИЕВА**

Членове: **ИВАН ИВАНОВ**
ЕМИЛ ДАВИДОВ

при участието на секретаря **ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА**
в присъствието на прокурора **Ц. М. П.**
като разгледа докладваното от **ЕМИЛ ДАВИДОВ** Въззивно наказателно дело от общ характер № 20234300600500 по описа за 2023 година

Производството е по чл.318 и сл. от Наказателно процесуалния кодекс.

Постановена е Присъда № 5/30.055.2023 година, постановена по наказателно общ характер дело № 20234330200006/2023 година на Районен съд Тетевен. С тази присъда съдът е признал подсъдимата **А. М. М. ,ЕГН *******, род. на ****.**.****** год. в с. Г. ,обл.Ловешка област,живуща в с. Г. ,област Ловеч ,***** ,******* , безработна неосъждана за виновна в това, че: На 06.07.2022 година,около 16,30 в с. Г. , област Ловеч , ******* е причинила средна телесна повреда на **В. Ж. И.** от същото село изразяваща се в травматично счупване на лява лакетна кост , причинило на **И.** трайно затруднение на лявата ръка за около 6 месеца , като на основание чл. чл. 129, ал. 1 във вр. чл. 55 ал.1 т.2б от НК и налага наказание „ПРОБАЦИЯ изразяваща се в следните пробационни мерки: По чл.42а ал.2 т.1 от НК "Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от ЕДНА ГОДИНА , като подсъдимата се задължава да се явява и подписва при пробационен

служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично; по чл.42а ал.2 т.2 от НК "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от ЕДНА ГОДИНА .

На осн. чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК съдът е приспаднал от така наложеното наказание, времето през което подсъдимата А. М. М. е била задържана със Заповед рег. № 35633-66/06.07.2022 година на основание чл. 72 от ЗМВР, като зачита за три дни наказание Пробация.

Съдът е осъдил подсъдимата А. М. М. ,ЕГН ***** ,живуща в с. Г. ,обл. Ловеч ,*** да заплати на В. Ж. И., ЕГН ***** от с. Г. ,област Ловеч, *** сумата от 5000 /пет хиляди/лева за неимуществени вреди в едно със законната лихва от датата на деянието 06.07.20220 година , като до пълния претендиран размер от 7000 лева исковата претенция е отхвърлена.

Недоволна от тази присъда е останала жалбоподателката В. И.,която счита,че постановената присъда и наложеното наказание на М. са твърде занижени,снижодителни и не отговарят на степента на обществена опасност на деянието и на дееца.Счита,че в наказателната част присъдата е явно снижодителна и не отговаря на обществената опасност на деянието и на дееца.Сочи,че е била обект на непровокирана агресия и наложеното наказание пробация няма да изпълни целите,визирани в член 36 от Наказателния кодекс.По отношение на уважения размер на гражданския иск жалбоподателката счита,че същия е в необосновано занижен размер за да възмезди претърпените от нея болки и страдания.Сочи,че към настоящия момент все още изпитва болки страдания и неудобства,поради което счита,че справедлив би бил именно този размер,в който иска е предявен – 7000 лева,като моли,първоинстанционната присъда да бъде изменена в този смисъл.

В съдебно заседание жалбоподателката В. И. се явяв лично и чрез повереника си адв.С. С. поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Въззиваемата А. М. лично и чрез адв.С. изразява становище,че постановената присъда и непълна и необоснована и моли,делото да бъде върнато за ново разглеждане на друг състав на първоинстанционния съд.

Представителя на Окръжна прокуратура Ловеч намира първоинстанционния съдебен акт за правилен и законосъобразен и моли да бъде потвърден.

От съвкупната преценка на вложените делото доказателства и доводите във въззивната жалба на пострадалата И. съдът намира за установено следното :

Въззивната жалба на В. И. е подадена в срока по член 319 от НПК и е допустима за разглеждане, по същество е неоснователна. Районен съд е приел следната, неоспорена в жалбата фактическа обстановка :

Пострадалата В. Ж. И. живее в с. Г. на *** и същата няма прокарана вода в къщата си , поради което си налива вода от съседката си – разпитаната като свидетелка пред Районен съд Тетевен А. Ч.. Въззивничката и въззиваемата се познавали , тъй като са от едно село , а М. живеела на семейни начала с бившия съпруг на И. - М. Б. , с когото И. е разведена от 1983 година

На 06.07.2022 година свидетелката С. М. , която е дъщеря на пострадалата И. е гостувала на майка си . След обяда около 16,30 часа В. И. отишла да си налее вода от съседката си Ч. с две кофи от по 10 литра , и след като си наляла тръгнала към дома си , в този момент някой я бутнал от зад и пострадалата се обърнала и видяла подсъдимата с един кривак , който бил насочен към главата и поради което И. дигнала ръката си за да се предпази , но получила и юмурук в лицето , И. паднала на земята , а подсъдимата я натискала и въргала. По това време отвън на портата пред дома си стояла свидетелката А. Ч. , съседката на пострадалата И. , също така там дошла и свидетелката Д. Д. , която се опитала да издърпа подсъдимата и да разтърве двете жени , но не успяла и си отишла . А. Ч. се развикала тъй като не можела да ги разтърве , защото била ***** , гърба и краката я болят, но Ч. видяла В. да си влиза в двора и как А. удря В. с кривака в ръката , като М. викала „сега те убих“ . Дъщерята на И. С. М. била отдолу при чешмата и наливала вода в тубите , и като чула същата дошла и започнала да дърпа дръжката на кривака , след като го издърпала го внесла вътре в дома им, след това С. започнала да дърпа въззиваемата , тъй като се била вкопчила в майка и все още по земята , и след този акт А. М. се отскубнала и избягала. След случая С. М. се обадила на сестра си М. Ж. за да дойде , като и обяснила, че А. е пребила майка им, но докато дойде въззиваемата успяла да избяга от произшествието. Разпитаната пред Районен съд Тетевен като свидетелка М. Ж. пристигнала веднага и се обадила в с. Б.И. на полиция св.

О. Р. , който пристигнал на място и заварил там пострадалата И. , която се превивала от болка ,двете и дъщери и свидетелката А. Ч. . Тогава Р. се обадил на колегите си свидетелите Л. К. и П. П.. Свидетеля Р. започнал да търси въззвиваемата М. , намерил я в къща в селото където ходела да храни кучетата на сина си, като този свидетел Изрично сочи,че М. била суха, свидетелят твърди ,че и друг път е имало други инциденти между И. и М. , тъй като имали търкания от доста време и лично той бил предупреждавал А..След случая подсъдимата била откарана в участъка в село Б. И. от полицейските служители К. П. със служебния автомобил и след това в полицията в гр. Тетевен , като същата била задържана за 24 часа по ЗМВР .

След инцидента въззивничката В. И. е била заведена от дъщеря си М. Ж. в болницата в Тетевен , там установили ,че ръката и е счупена.

Първоинстанционния съд,приемайки за установена горната фактология е изпълнил изцяло и задълженията си, произтичащи от разпоредбите на чл. 13, чл. 14 и чл. 107 от НПК, като е осъществил задълбочен, пълен и подробен анализ на доказателствената съвкупност.

Изложил е съображения на кои свидетели дава вяра и защо.Подробно са обсъдени показанията на свидетелката А. Ч.,проведена е и очна ставка между нея и пострадалата В. И.,като е констатирано,че показанията и на двете са пълни,подробни и логично свързани.По същия начин,досежно авторството на деянието е подходено и към показанията на М. Ж. , О. Р. , Л. К. и П. П.,подробно съпоставяйки ги,решаващия съд ги е кредитирал като последователни и безпротиворечиви.първостепенния съд е изложил съображения защо не кредитира показанията на свидетелката Д. ,относно факта,че М. била мокра , когато я дърпала,тъй като свидетеля О. Р. , когато е търсил М. и я намерил и същата е била суха, а и няма данни и в медицинската справка за освидетелстване на лице, при задържането за 24 часа по ЗМВР да е била мокра,което обстоятелство няма пряко значение за съставомерността на деянието.

Районен съд Тетевен обосновано е кредитирал заключението на съдебно медицинските експертиза,видно от което на пострадалата В. Ж. И. е причинено травматично счупване на лявата лакетна кост , причинило затруднение на движение на лявата ръка за около 5-6 месеца , като

механизмът на това счупване е париращ удар в областта на лявата ръка при самозащита вдигане на ръката над главата или пред лицето с цел защита на главата или лицето от удар, което отговаря на приетия а установен механизъм на деянието.

След дължимия анализ на правно релевантните факти Районен съд Тетевен правилно е квалифицирал деянието по член 129, ал. 1 от Наказателния кодекс, престъпление, за което се предвижда наказание „ лишаване от свобода „ до 6 години. При индивидуализация на наказанието съдът е възприел балансиран подход, като е приел, че целите му могат да бъдат постигнати и с налагане на наказание „ пробация „. Този подход е нормативно възможен, с оглед липсата на долна граница в санкционната разпоредба, и по мнение на настоящата инстанция се явява законосъобразен и правилен. Тук е мястото да се отбележи, че въззивния съд не споделя оплакванията в жалбата на В. И. за явна несправедливост на наложеното наказание в посока явното му занижаване. Развитите съображения за завишена степен на обществена опасност на М. не се споделят от съда. В случая се касае не за утвърдено престъпно поведение и трайно криминализирана личност, а по скоро до ниско правосъзнание и липса на базисни умения за поддържане на приемливи междуличностни отношения. Липсват данни, в разрез с приетото от Районен съд Тетевен, че деянието се отличава с необичайно и извънредно висока степен на обществена опасност, в сравнение с други от същия вид. Именно по тези съображения въззивния съд приема, че определеното наказание на М. се явява справедливо и в съответствие с визираните в член 36 от НК цели. В този смисъл въззивния съд не споделя доводите във въззивната жалба на И. – поначало на контрол подлежи процесуалната дейност на предходната инстанция по точното очертаване на предмета на доказване, събирането на доказателства и доказателствени средства за изясняване на обстоятелствата, включени в него, проверката, надлежният им анализ и обективната интерпретация, доколкото неспазването на разпоредбите на чл. 12, ал. 2, чл. 13, чл. 14, 2 и ал. 5 и член 305, ал. 3 от НПК представлява процесуално нарушение, което в настоящия случай не е налице. В съответствие с разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК, в мотивите към присъдата на Районен съд Тетевен подробно са посочени установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Не са нарушени онези правила, регламентиращи дейността на съда

по събиране и проверка на доказателствата и доказателствените средства, въз основа на които първостепенният съд е формирал вътрешното си убеждение. В тази връзка е необходимо да се отчете, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват /р. 372/01.10.2012 г. по н. д. № 1158/2012 г., ВКС, Н. К., III Н. О /

Присъдата е правилна и в гражданско правната и част. Правилно съдът е отчетел материалноправните предпоставки на деликтната отговорност, като е отчетено правилно, че причинената неимуществена вреда от престъплението следва да се разглежда на плоскостта на гражданско правните отношения, за да може да се обоснове размера на гражданската отговорност, който да е адекватен на понесените увреждания. На обезщетяване подлежат всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от непозволеното увреждане. В случая пълния размер на претендираните неимуществени вреди под формата на болки, страдания, от непозволеното увреждане на пострадалата И. е в размер на 7000 лева. По делото пред първоинстанционния съд са установени всички обстоятелства, които се отнасят до този граждански иск. Така, предвид начина на извършване на деянието, характера на телесните увреждания (детайлно посочени в съдебно-медицинските експертизи), търпените от нея физически и душевни страдания, контролираната инстанция е приела, че претенцията на гражданския ищец за присъждане на обезщетение за причинени неимуществени вреди следва да се уважи до размера от 5000 лв. ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането 06.07.2022 година, като до пълния претендиран размер от 7000 лева претенцията следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана – извод, който се споделя от въззивния съд.

По отношение на разносните решаващия съд се е произнесъл в съответствие с императивната норма на член 189, ал. 3 от НПК, поради което и в рамките на правомощията си на въззивна инстанция, уредени от законодателя в глава XXI на НПК, като контролно – отменителни / чл. 335, вр. с чл. 334, т. 1 от НПК / контролно - решаващи правомощия / чл. 336 – 338 от НПК / е, че въззивният съд приема, че обжалвания съдебен акт - Присъда № 5/30.05.2023 година, постановена по наказателно общ характер дело № 20234330200006/2023 година на Районен съд Тетевен следва на основание

член 338 от НПК да се потвърди.

Водим от горното и на основание член 338 от НПК съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 5/30.055.2023 година, постановена по наказателно общ характер дело № 20234330200006/2023 година на Районен съд Тетевен.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____